

När jag var liten

När jag var liten lekte vi,
utomhus varenda dag.
Ingen klädsel var fläckfri,
full av grus var hela jag.
Var en livfull barngestalt,
sorglös liksom fåglarna.
Med gräsfläckar överallt
och skit under naglarna.

När vi var små, drömde vi.
Ingenting var otänkbart.
Trodde blint jag kunde bli,
vad än jag ville ifrån start.
Jag såg inga gränser alls,
ingen önskan var för stor.
Troviss om att allt bifalls
om man bara på det tror.

Nu är jag stor; förundras ej.
Inga drömmar har jag kvar.
Det svar jag får är ofta "nej",
är inte längre den jag var.
Min livfullhet finns inte mer,
det sorglösa i mig försvann.
Och tillitsfullt jag inget ser,
nu när jag inte leka kan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Camilla Heinonen med Poeter.se id #31162 innehar upphovsrätten